

Kriminalistická trasologie

Předmluva

Není těžké se ztotožnit s tvrzením, že žijeme v době globální informační společnosti. Dneska už to není zase až tak objektivní konstatování, stejně jako jiné tvrzení, že kdo má informace je bohatý. Zdá se ale, že všechna ta velká slova o informatice si mnozí zužují jen na elektronické informační systémy, jejichž rozvoj přinesly počítače. Pravda, informační technologie se prudce vyvíjejí, procházejí miniaturizací, digitalizací, zvyšováním přenosových rychlostí a jinými vynálezy. Poskytují obrovská množství informací a navíc tak neskutečně rychle, že jen bloud by proti tomu protestoval. Leč, osvěta obdivovatelů čarodějných krabiček od IBM je vedena téměř jednostranně. Prý už brzo nebudeme potřebovat knihy a časopisy v oné důvěrně známé papírové podobě, neboť všichni budeme přilepeni očima k obrazovkám a do uší nám povedou drátky s reproduktory od počítačových terminálů propojeným s miliony elektronických knihoven, a tak nám poplynou rovnou do mozku miliardy bitů a bytů v podobě INFORMACÍ. Nechme však scifistům jejich vize a vraťme se do současnosti.

Taky jsem si myslel, když jsem si kupoval první Atari 800 XL, že skončilo „ničení“ knih, jak mi bylo v mládí vtlačeno do hlavy, pokud jde o podtrhávání řádků nebo dopisování si důležitých myšlenek na okraje listů. Záhy jsem se ale zase vrátil (a rád) k papírové realitě. Patřím k těm „studentům“, kteří neumí číst odbornou literaturu bez alespoň dvou barevných tužek v ruce. Mnou přečtené knihy a skripta (ale platí to i o článcích v časopisech a novinách) jsou celé počmárané - a není to výrazem neúcty k jejich autorům.

Předešlé odstavce předmluvy k publikaci **Kriminalistická trasologie**, o kterou jsem byl požádán, nemají za cíl blahorečit informatice „elektronické“ ani „papírové“ (k tomu se necítím dostatečně fundovaný). Jen jsem si potřeboval udělat oslí můstek, abych mohl pochválit autory KNIHY, kterou držíte v ruce, vážený čtenáři. Přitom ale musím dát coby „předmluvčí“ jasně najevo, že tentokrát jsem se na jejím zrodu nepodílel víc než kývnutím hlavy.

Napadlo mne ale, že bych mohl využít příležitost k oznámení vize, kterou jsme společně načrtli (MY = katedra kriminalistiky Policejní akademie ČR a Kriminalistický ústav Praha), vize o konstituování další nové ucelené řady kriminalistických publikací, jejímž prvním svazkem by měla být právě tato o trasologii. Má to ale jeden háček.

Vycházejí ze svých zkušeností a nemajíce snahu personifikovat, problém je v tom, že každé větší literární dílo, odborné nevyjímaje, a rozhodně lze za takové dílo považovat i publikační řadu o více dílech, potřebuje dobrého, věci oddaného a vytrvalého redaktora, který by se ujal nového úkolu. Jen zasvěcení vědí, kdo ve skutečnosti stál za zrodem a nakonec i vydáním například pětidílného svazku Učebnic kriminalistiky (autor B. Němec a kolektiv - 1959 až 1965), učebnice Základy kriminalistiky (autor J. Pješčak a kolektiv - 1976) apod., nebo monografické řady kriminalistických publikací vydaných Právnickou fakultou UK v 70. letech, anebo jednotné řady publikací Kriminalistického ústavu VB (40 titulů monografií vydaných v letech 1983 - 1990). Víím o čem mluvím, protože sám jsem na úkor vlastní autorské tvorby věnoval hodně času precizování

rukopisných textů jiných autorů, jejich připomínkování, redigování, doplňování a jiným upravám, s vědomím, že taková práce je potřebná.

Budu skutečně moc rád, když se Kriminologická trasologie stane užitečnou pomůckou všech policistů. Má k tomu dobrou šanci, protože ji napsali a redakčně připravili nejlepší trasologové, které v současnosti náš policejní sbor má.

Byl bych rovněž rád, pokud by právě tyto řádky pomohly k nalezení spolupracovníka, který by se dokázal „vyučit“ redaktorskému řemeslu tak, jako jsme to v minulosti dokázali my. Když se to povede, rád uvěřím, že právě vydávaná publikace o kriminologické trasologii bude mít v brzké době hodně bratříčků a sestřiček.

plk. JUDr. Jan Hlaváček

ředitel Kriminologického ústavu Praha Policie ČR

Praha, 26. července 2004